

2) kominów palenisk kucheni i pralen w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc;

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy;

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania, dwa razy w okresie zimy,—a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy;

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania—w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych, właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyścić zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być w pozwoleniu określone.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włązy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczanie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włązy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy, oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3) dostarczyć materiał niezbędny do wypalania sadzy;

4) przechowywać w miejscu dostępnym specjalną książkę kontroli, wydaną przez Zarząd Miejski lub Zarząd Gminny dla odnotowywania dokonanych czynności przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych—jak ław, drabin i t. p. i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu ich w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra: *Korsak*

Podsekretarz Stanu

19.

Zarządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 21 lutego 1934 r.

o uruchomieniu Starostwa Grodzkiego Sosnowieckiego.

Na podstawie pkt. 6 ust. 3 okólnika Nr 79 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 czerw-